Temps Ordinari - Vint-i-cinquè diumenge

Am 8,4-7
1Tim 2,1-8
Lc 16,1-13

1. Jesús, al final de l'evangeli que acabem d'escoltar, ens ha dit aquestes paraules: "Ningú no pot servir dos amos". És una afirmació molt assenyada que ens ha de fer reflexionar.
Nosaltres, per tenir pau, per viure amb esperança, per ser cristians de debó, necessitem unitat interior. Qui té el cor i els pensaments dividits, no progressa, no viu feliç.
Tots portem dins una energia interior que hem de saber canalitzar vers una mateixa direcció, ,si no volem acabar destruint-nos a nosaltres mateixos. Perquè només hi ha una felicitat i una veritat: la que porta cap a Déu.
Per tant, la gran pregunta que ens planteja l'evangeli d'avui és: Quina orientació pren la meva vida?

2. Jesús completa la seva pregunta amb aquestes paraules: "No podem ser servidors de Déu i de les riqueses". Són dues coses incompatibles.
Evidentment, tots nosaltres tenim riqueses, és a dir, diners, qualitats, temps, influències... Tot això són "riqueses" que hem rebut del Senyor i que hem de saber utilitzar degudament.
Però, de vegades, som incoherents.
Les persones que tenen com objectiu de la seva vida viure bé, passar-s'ho bé, saben perfectament com han d'utilitzar tots els seus recursos per aconseguir aquesta finalitat.
Totes les seves energies, tot el seu temps, totes les seves qualitats s'orienten a guanyar diners o, com diuen, "a gaudir de la vida". Encara que aquesta actitud porti sempre a una buidor de cor, a una vida estèril, que no produeix autèntica felicitat.
Però, almenys, són coherents: utilitzem tots els seus recursos peer aconseguir l'objectiu que consideren prioritari en la seva vida.

3. Nosaltres, en canvi, diem que volem ser fidels al Senyor que ens crida a estimar-lo i a estimar els altres i que ens crida també a anar construint un món més d'acord amb el seu pla.
Volem això perquè estem segurs que aquesta orientació de la vida és l'única que té sentit, que omple el cor i que ens porta cap a Déu, que és la font de l'autèntica felicitat. N'estem plenament convençuts d'això.
Però, llavors, la pregunta que ens podem fer és si som coherents amb aquest plantejament. És a dir, què en faig del meu temps, de les meves qualitats, dels meus diners? Em serveixen realment per acostar-me cap a Déu?
Cal reconèixer amb humilitat que sovint donem la impressió que l'objectiu de la nostra vida sigui el mateix que tenen els "homes del món", per dir-ho en frase evangèlica.
No som coherents. Diem que volem ser "servidors de Déu", però de fet, en la pràctica, som més aviat "servidors de les riqueses".
Potser per això no acabem de trobar la pau interior: tenim el cor dividit.

4. Recordem, per acabar, aquella frase enigmàtica que ens diu Jesús: "Guanyeu-vos amics a costa de la riquesa enganyosa, perquè quan desaparegui, trobeu qui us rebi eternament a casa seva".
Semblen paraules enigmàtiques, però és molt clar el que el Senyor ens vol dir. Aquell administrador, que l'únic que li interessava era viure bé, va fer servir els diners per assegurar-se la vida.
Nosaltres, que el que ens interessa és l'amor i la vida de Déu, hem d'utilitzar les nostres riqueses per guanyar-nos l'amistatdels amics del Senyor. I aquests són, especialment, les persones necessitades, sigui d'ajut econòmic, de companyia o d'afecte.
Si dediquem el nostre temps, les nostre energies, els nostres recursos econòmics, als qui ho necessiten, llavors "Déu ens rebrà eternament a casa seva". Altrament, quedaríem fora.
A la llum de la Paraula de Déu que hem escoltat, tal vegada fora bo que sabéssim buscar algun moment de serenor, de silenci interior - perquè llavors se sent amb més claredat la veu de Jesús- i li preguntéssim que opina de la meva coherència.
I escoltem la seva resposta sense por. Les seves paraules no són mai portadores de tristesa, ni de desànim. Sinó de pau i d'esperança.
Reflexionem-hi.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del P. Lluís Armengol i Bernils (Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre "El pa de la Paraula nº 5. Diumenges i festius. Cicle C." Editorial Claret, 2006